

1. Dzia - łaj! Bo noc na - dej - dzie, więc Chrys - tu - so - wa brać

z świ - tem niech za - cznie dzie - ło, do - pó - ki po - ra siać.

Wnet światłość dnia prze - mi - nie, wszak gas - ną bla - ski zórz.

Dzia - łaj! Gdy noc na - dej - dzie, za póź - no bę - dzie już.

1. Działaj! Bo noc nadejdzie, więc Chrystusowa brać
z świtem niech zacznie dzieło, dopóki pora siać.
Wnet światłość dnia przeminie, wszak gasną blaski zórz.
Działaj! Gdy noc nadejdzie, za późno będzie już.
2. Działaj, bo noc nadejdzie, nawet już zbliża się.
Poświęć swe wszystkie siły Temu, co zbawił cię.
Wierna gromadko, działaj pomimo srogich burz.
Działaj! Gdy noc zapadnie, za późno będzie już.
3. Działaj, bo noc nadejdzie, słońce bieg skończy swój.
Z dala ciemność się skrada, by z światłem stoczyć bój.
Do tchu więc ostatniego walcz tu wśród życia burz.
Działaj! Gdy noc zapadnie, za późno będzie już.